

VIII kadencja



KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 180)

z dnia 3 kwietnia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 180)

3 kwietnia 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 117 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia przepisów uniemożliwiających zwrot budynków z lokatorami w ramach reprivatyzacji,
- rozpatrzenie petycji w sprawie poszerzenia katalogu osób, które mogą otrzymać kartę parkingową oraz mogą nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju (BKSP-145-482/19);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie warunków dopuszczalności przerywania ciąży (BKSP-145-476/19),
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025 ze zm.) w zakresie art. 556² (BKSP-145-475/19),
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174 ze zm.) w zakresie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego (BKSP-145-461/18).

W posiedzeniu udział wzięli: **Anna Dalkowska** dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Małgorzata Paprota** zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Anna Błaszczyk** radca ministra w Departamencie Zdrowia Publicznego i Rodziny Ministerstwa Zdrowia, **Jacek Giszczak** główny specjalista w Wydziale Porządku Publicznego w Departamencie Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Anna Mytyk** naczelnik wydziału w Departamencie Podatku od Towarów i Usług Ministerstwa Finansów, nadkom. **Wiesław Żelaźnicki** ekspert w Wydziale Opiniodawczo-Analitycznym w Biurze Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji, **Tomasz Przybyszewski** członek zarządu Fundacji Integracja oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł **Sławomir Jan Piechota (PO-KO)**:

Szanowni państwo, witam.

Otwieram 180. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

W projekcie tego posiedzenia naszej Komisji mamy następujące sprawy: w punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 117 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia przepisów uniemożliwiających zwrot budynków z lokatorami w ramach reprivatyzacji, w punkcie drugim

– rozpatrzenie petycji w sprawie poszerzenia katalogu osób, które mogą otrzymać kartę parkingową oraz mogą nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju; w punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie warunków dopuszczalności przerywania ciąży, w punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny w zakresie art. 556², w punkcie ostatnim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w zakresie prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Czy do takiego projektu porządku posiedzenia są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż porządek został przyjęty i przystępujemy do jego realizacji.

Bardzo proszę przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 117, skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie wprowadzenia przepisów uniemożliwiających zwrot budynków z lokatorami w ramach reprivatyzacji, bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości
Anna Dalkowska:**

Dziękuję bardzo, Anna Dalkowska dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Szanowni państwo, w imieniu pana ministra Patryka Jakiego chciałabym przedstawić stanowisko ministra dotyczące dezyderatu nr 117. Dezyderat ten obejmuje petycję w przedmiocie nowelizacji ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, dotyczącą kilku kwestii.

Pierwsza kwestia, to rozszerzenie katalogu zawartego w art. 6 poprzez dodanie pkt 9d w postaci rozszerzenia zakresu definicji celu publicznego. Druga kwestia, to nowelizacja art. 214a ustawy o gospodarce nieruchomościami w dwóch aspektach. Pierwszy dotyczący możliwości odmowy przyznania własności czasowej, na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze miasta stołecznego Warszawy, w sytuacji posiadania na gruncie budynków, na którym znajdują się więcej niż dwa samodzielne lokale mieszkalne, w rozumieniu ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. Jest to pierwsza proponowana w tej petycji zmiana. Druga, dotycząca całego art. 214 i katalogu możliwości odmowy przyznania własności czasowej poprzez zastąpienie fakultatywnej możliwości odmowy obligatoryjną przesłanką, czyli w sytuacji gdyby zaistniały określone w tym przepisie podstawy organ byłby zobligowany do wydania decyzji odmownej.

Jeśli chodzi o stanowisko w tym przedmiocie, chciałabym powiedzieć, że... może jeszcze jedna kwestia dotycząca i przepisów interpelowanych w projektowanej petycji, dotyczy zastosowania przepisów do postępowań wszczętych na podstawie art. 7 dekretu i niezakończonych w chwili wejścia w życie tej proponowanej zmiany, zastosowanie przepisów nadanych tą proponowaną zmianą, czyli przepisów nowych.

Jeśli chodzi o poszerzenie katalogu możliwości odmowy przyznania własności czasowej, stanowisko prezentowane przez ministerstwo jest jak najbardziej aprobujące. Chciałabym tutaj zwrócić państwa uwagę, że w chwili obecnej są procedowane dwa projekty nowelizacji art. 214 a ustawa o gospodarce nieruchomościami. Pierwszy projekt jest związany z nowelizacją ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich wydanych z naruszeniem prawa. W ramach nowelizacji tej ustawy zawarty jest także projekt nowelizacji art. 214, w którym projektuje się podstawę do odmowy przyznania własności czasowej z uwagi na zamieszkanie, na posadowienie na gruncie budynku zamieszkałego przez minimum jednego lokatora, w rozumieniu ustawy o własności lokali z 1994 r. Numer druku sejmowego tego projektu, to jest 3070. Druga projektowana zmiana posłów Platformy Obywatelskiej, to jest projekt o numerze 2706, w którym projektuje się także jako podstawę odmowy przyznania własności czasowej zabudowę nieruchomości budynkiem, w którym znajdują się więcej niż trzy lokale mieszkalne.

Zatem różnica pomiędzy tymi projektami w tym przedmiocie dotyczy ilości lokali: projekt 2706 zakłada trzy lokale mieszkalne, projekt 3070 zakłada co najmniej jeden

lokal, natomiast w petycji mowa jest o dwóch lokalach. W tym zakresie stanowisko ministerstwa jest pozytywne, czyli popieramy, oczywiście, taką nowelizację. Pod rozważenie Wysokiej Komisji pozostaje kwestia, czy należy dublować i procedować nowelizację, która już zawiera się w tych dwóch procedowanych nowelizacjach oznaczonych numerami, o których powiedziałam.

Jeśli chodzi o propozycję dotyczącą zmiany fakultatywnej możliwości odmowy na obligatoryjną, stanowisko nasze jest w tym przedmiocie negatywne. Wydaje się, że w tym zakresie podzielimy stanowisko prezentowane w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 2016 r. wyroku, w którym Trybunał orzekł o zgodności projektowanej wówczas nowelizacji wprowadzenia art. 214a z Konstytucją. Uważamy, że fakultatywna możliwość w pełnej mierze zabezpiecza interesy zarówno dotychczasowych właścicieli, jak również lokatorów.

Tutaj, w pełni, podzielimy stanowisko zawarte w uzasadnieniu do tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, w którym stwierdzono, że należy dążyć do zadośćuczynienia słusznym roszczeniom byłych właścicieli nieruchomości warszawskich, jednakże nie za cenę wyrządzenia nowych krzywd obecnym właścicielom, użytkownikom wieczystym przedmiotowych nieruchomości, w tym właścicielom lokali mieszkalnych, z którymi są związane udziały w nieruchomości wspólnej obejmujących prawo własności budynku.

Zatem, w ocenie naszej, pozostawienie fakultatywnej oceny organu, co do celu ustanowienia użytkownika wieczystego w kontekście zwłaszcza art. 232 Kodeksu cywilnego wydaje się zabezpieczać, z jednej strony, prawo własności, a z drugiej strony, zabezpieczać także interesy lokatorów.

Tak, że jesteśmy tutaj, jeśli chodzi o tę zmianę przeciwni zmianie fakultatywności na obligatoryjność w przypadku przesłanek określonych w art. 214.

Natomiast trzecia kwestia, jeśli chodzi o zastosowanie przepisów intertemporalnych, stanowisko prezentowane przez ministra jest pozytywne, czyli tak, jak w naszej odpowiedzi.

Może w przedmiocie rozszerzenia katalogu celu publicznego to oddam głos pani naczelnik, aby przedstawiła stanowisko.

Dziękuję bardzo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości Zofia Goc-Majewska:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Prosimy bliżej mikrofon i gdyby pani zechciała się przedstawić, żebyśmy mieli to w protokole.

Naczelnik w Departamencie Administracyjnym MS Zofia Goc-Majewska:

Oczywiście, panie przewodniczący – sędzia Zofia Goc-Majewsk, Departament Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Proszę państwa, w petycji wnioskuje się o zmianę art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości jest to niezasadne, albowiem celem petycji, jak wynika z jej treści jest ochrona praw lokatorów objętych działaniem tzw. dekretu warszawskiego, dekretu Bieruta. Zmiana art. 6 spowodowałaby objęcie swoim działaniem wszystkie nieruchomości na terenie całego kraju.

Nie wiem, czy to był właśnie cel petycji i czy o to chodziło składającym taką propozycję zmiany, Ministerstwo Sprawiedliwości wypowiada się co do tej kwestii negatywnie.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski, który w tej chwili już jest w samorządzie a zatem, kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie słyszę.

Szanowni państwo, wobec przedstawionej tu opinii, a także zwłaszcza wobec faktu, iż prowadzone są zaawansowane prace legislacyjne dotyczące tej problematyki, proponuję

przyjąć odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na nasz dezyderat nr 117. Czy do takiej propozycji są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja przyjęła odpowiedź na dezyderat nr 117.

Bardzo dziękuję państwu.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Jerzego Paula o przedstawienie petycji w sprawie poszerzenia katalogu osób, które mogą otrzymać kartę parkingową oraz mogą nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju.

Posel Jerzy Paul (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący.

Panie przewodniczący, państwo parlamentarzyści, zaproszeni goście, szanowni państwo, do Sejmu wpłynęła petycja od osoby prywatnej z prośbą o zmianę przepisów, tak jak pan przewodniczący powiedział, odnoszącą się do poszerzenia katalogu osób, które dostałyby uprawnienia do parkowania, zatrzymywania się w miejscach przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych. Ogólnie przedmiotem petycji jest właśnie żądanie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. Jest to jedna rzecz.

Druga rzecz, wnoszący petycję odnosi się do zmiany ustawy z 2013 r., kiedy katalog osób uprawnionych do parkowania został bardzo ograniczony. Osoba wnosząca petycję przygotowała trzy punkty. Prosi, abyśmy się do nich odnieśli i ten katalog, i możliwości dla chorych osób poszerzyli. Chodzi o to, że choroby czy niepełnosprawność są oznaczone symbolami i właśnie te symbole zostały nam przedstawione. Osoba wnosząca petycję prosi, aby osoby o niepełnosprawności o symbolu 07S (taki jest symbol tej choroby, są to choroby układu oddechowego i krążenia), mogły parkować w miejscach przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, bo teraz tej możliwości nie mają. W drugim punkcie, osoby posiadające niepełnosprawność o symbolach 04S (są to choroby oczu), 05R (jest to upośledzenie narządów ruchu) i 10N (są to choroby neurologiczne) oraz 07S (są to osoby z problemami układu oddechowego i krążenia) mogły nie stosować się do niektórych znaków drogowych. O ile się nie mylę, tam chodzi o zakaz ruchu i zakaz postoju.

W trzecim punkcie, wnoszący petycję prosi, aby osoby posiadające niepełnosprawność o symbolach 04S, 05R, 10N i 07S, które ukończyły 70. rok życia mogły otrzymać również kartę parkingową. Czyli mamy podane choroby plus jeszcze dodany wiek, żeby osoby, które osiągną 70. rok życia, mogły też z tej karty, tzw. karty parkingowej – tak nazywa to osoba, (chyba pan), która napisała tę petycję – korzystać.

Natomiast szanowni państwo, podobne petycje, może nieodnoszące się do tych schorzeń, mieliśmy kilka miesięcy temu, nie wiem dwa, trzy miesiące temu. Wtedy chodziło o osoby niepełnosprawne, głuchonieme i te petycje zostały odrzucone. Ponieważ wszyscy zdajemy sobie sprawę, że te miejsca parkingowe przeznaczone są dla osób, które mają problemy w poruszaniu się, ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Czyli ustawodawca nie chce praktycznie każdemu albo dużej grupie osób, które są w jakiś tam sposób niepełnosprawne, tych kart przydzielać.

Z drugiej strony, jak rozmawialiśmy również z panem przewodniczącym, to nie wiemy ile tych kart jest wydanych i jak to tak naprawdę w samorządzie funkcjonuje. W związku z tym, może wyszlibyśmy, ale to za chwileczkę, bo może ktoś chce się do tego jeszcze odnieść, bo to jest moje zdanie, które chciałbym za chwilę przedstawić. Jednak może są osoby, które będą miały swoje zdanie i z jakimiś propozycjami chciałyby wyjść.

Panie przewodniczący, może na razie tyle.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Kto z państwa chciałby zabrać głos.

Pan... bardzo proszę, prosimy o przedstawienie się.

Członek zarządu Fundacji Integracja Tomasz Przybyszewski:

Dzień dobry, Tomasz Przybyszewski Fundacja Integracja.

Pozwoliłem sobie przyjść na posiedzenie, dlatego że jako Integracja od kilkunastu lat walczyliśmy o możliwość normalnego funkcjonowania osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Oczywiście, petycję należy rozważyć. Natomiast też należy rozważyć aktualne, obecne problemy, już w tej chwili, osób, które korzystają z kart parkingowych, i które mają coraz większe problemy ze znalezieniem wolnej tzw. koperty. Cała ta dyskusja niedawno też się odbyła przy okazji dyskusji o przyznaniu uprawnień weteranom, kombatanom. Wydaje się, że obecne przepisy nie zabraniają posiadania kart parkingowych osobom z orzeczeniem 07S, o ile mają znaczny stopień orzeczonej niepełnosprawności, czyli faktycznie mają poważne problemy z poruszaniem się.

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Chciałbym dołączyć do tej dyskusji.

Myszę, że bardzo ważne jest przypomnienie całej idei tej karty parkingowej, że to nie ma być dodatkowy przywilej, tylko chodzi o to, że dla niektórych osób dotarcie do pewnych miejsc jest możliwe wyłącznie przy pomocy transportu prywatnego, tak jak to zauważa ekspert Biura Analiz Sejmowych. Osoby te potrzebują, aby ten dystans do wejścia był jak najmniejszy a koperta na tyle szeroka, żeby swobodnie można było wysiąść np. na wózek inwalidzki, albo osoba chodząca o kulach, która musi mieć więcej przestrzeni, żeby przy szeroko otwartych drzwiach mogła wysiąść. Zatem chodzi o to, żeby pewnym osobom umożliwić, nie tyle ułatwić, co umożliwić funkcjonowanie. Pewnie każdy z państwa widział, jak to z trudem ten proces postępował. Wielokrotnie tego doświadczałem, że ktoś mi parkował przy moich lewych drzwiach, przez które ja wsiałam. Co oznaczało, że w ogóle nie byłem w stanie wsiaść do samochodu.

Od czasu wprowadzenia nowych zasad i też zdefiniowania powierzchni koperty, tego miejsca parkingowego, sytuacja uległa pewnej poprawie. Jednak też widzimy, że po okresie takiej wyraźnej poprawy powracają stare problemy. Myszę, że to dobrze obserwuje policja czy strażę gminne, problemy zwłaszcza z kontrolowaniem, na ile karta parkingowa użyta jest rzeczywiście w związku z przejazdem osoby o tych znacznych trudnościach w poruszaniu się. Ponieważ bardzo często przecież po prostu samochód stoi na tej kopercie z wyłożoną kartą parkingową i trudno ocenić, kto tym przyjechał, kto tym odjedzie. Zawsze osoba przyjeżdżająca przepytwana przez patrol może powiedzieć, że czeka właśnie na taką osobę niepełnosprawną, albo przepytwana przy wsiadaniu, mówi, że przywiozła taką osobę. Bardzo to trudno zweryfikować.

Mieliśmy wrażenie, że tych kart parkingowych będzie w nowym systemie 300 tys., może 400 tys. Wiemy, że jest ich już znacznie więcej. Zdaje się, że ponad 600 tys. Nie wiem, jak liczba tych kart rośnie? Zatem nie tyle ten stary system spowodował znaczne ograniczenie, jak jest napisane w petycji, co stworzył nową procedurę wydawania kart. Wcześniej, przypomnę, karty były wydawane odrębnie przez każdy powiat, dlatego do końca nie było wiadomo, ile tych kart jest w obiegu. Teraz mamy centralny rejestr tych kart, mamy centralny wzór i mam nadzieję, że niedługo również możliwość takiego online kontrolowania w systemie CEPiK ich prawdziwości. Ponieważ to jest kolejny problem, który wraca, że znowu pojawiają się karty podrobione, nieprawdziwe.

Dlatego też myszę, że podejmowanie decyzji o poszerzeniu kręgu osób, które miałyby takie uprawnienie wymaga daleko posuniętej ostrożności, żeby nie doprowadzić znowu do sytuacji, że osoby, które najbardziej potrzebują tego miejsca, nie będą w stanie tam zaparkować, bo – po prostu – tych kart w obiegu będzie tyle. Tych kart też przybywa, czego wszyscy doświadczamy, z powodu wzrostu liczby samochodów i z coraz większymi trudnościami z parkowaniem w centrach miast. Dlatego też w naturalny sposób rośnie presja na to, by taką kartę uzyskać. Często słyszę od przewodniczących powiatowych zespołów orzekania, jak ta presja jest wyrażana, powiedziałbym stanowczo, żeby nie użyć słowa agresywnie.

Dlatego myszę, że dobrze byłoby zanim byśmy cokolwiek zdecydowali w tej sprawie, rzeczywiście, wystąpić z dezyderatem do premiera, bo sprawa nie dotyczy jednego mini-

stra, ale dotyczy na pewno ministra pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych, ministra infrastruktury, w pewnym stopniu także ministra zdrowia, żebyśmy uzyskali informacje, jak dziś wygląda ten system. Czyli, ile wydano kart, ile wniosków jest w toku oczekiwania na wydanie? Na ile policja i straże gminne informują o problemach w obecnym systemie. Zatem, na ile są ujawniane sytuacje nadużyć w tym zakresie.

Proponowałbym również, żeby spytać organizacje samorządowe, ile jest tych kopert parkingowych dzisiaj? Na ile samorządy mają świadomość, że tych kopert brakuje, czyli na ile są wnioski o to, żeby nowe koperty tworzyć? Na ile istnieje potencjał do tworzenia, czy też wola w samorządach, żeby tych kopert przybywało? Ponieważ jest to też zawsze kwestia proporcji między liczbą tych wydanych kart parkingowych a owych kopert. Czyli tak naprawdę, ile dzisiaj, można powiedzieć, przeciętnie przypada wydanych kart parkingowych na jedną taką kopertę.

Myślę, że dopiero mając taką szerszą wiedzę, będziemy mogli taki problem rozstrzygnąć, taka byłaby moja propozycja.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos?

Zatem, panie pośle poproszę o konkluzję i rekomendację.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Zgadzam się z panem, panie przewodniczący, i proszę właśnie o dezyderat, który przedstawi nam, jaka ogólnie jest sytuacja w Polsce. Ponieważ, tak jak zacząłem mówić wcześniej, po prostu nie wiemy jak to wygląda. Wiem, że samorządy bardzo często koperty rysują, czy wyznaczają miejsca dla osób niepełnosprawnych na wniosek. Ja wywodzę się z samorządu i każdy wniosek, który był złożony, oczywiście uzasadniony przez osobę niepełnosprawną czy potrzebującą takiej koperty, takiego miejsca postojowego, to był zawsze pozytywnie rozpatrywany. Natomiast ile jest ich w rzeczywistości, to chyba nikt specjalnie nie liczył i nie wiemy.

W takim razie proszę o dezyderat do tej petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Zatem dezyderat do Prezesa Rady Ministrów...

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Tak jest.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

...a także zapytanie do organizacji samorządowych, które zawiadują tymi powierzchniami?

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Dokładnie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Wtedy też, w oparciu o takie bardziej już szczegółowe informacje, rozstrzygniemy sprawę petycji.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Tak jest.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Czy do takiej propozycji są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem do Prezesa Rady Ministrów oraz z zapytaniem do organizacji samorządowych.

Przechodzimy do kolejnego punktu.

Bardzo proszę pana przewodniczącego Andrzeja Smirnowa o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie warunków dopuszczalności przerywania ciąży.

Poseł Andrzej Smirnow (PiS):

Dziękuję bardzo.

Petycja wniesiona przez partię Razem w sprawie bezpłatnego przerywania ciąży na żądanie kobiet. Problem nie jest oczywiście nowy, on się pojawiał w Sejmie wielokrotnie. Tym razem autorzy petycji w samej petycji domagają się pełni praw reprodukcyjnych kobiet, zapewnienia dostępu do bezpiecznego i bezpłatnego zabiegu przerywania ciąży do 12 tygodnia oraz zapewnienie dostępu do informacji i środków umożliwiających podejmowanie decyzji w zakresie świadomego rodzicielstwa.

Do petycji załączony został projekt ustawy, który te punkty jeszcze znacznie rozszerza.

Projekt ustawy przewiduje dopuszczenie przerywania ciąży na żądanie kobiety do 12 tygodnia, dopuszczalności przerywania ciąży po 12 tygodniu, wtedy, kiedy ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiet, kiedy występuje prawdopodobieństwo ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej choroby i zachodzi uzasadnione podejrzenie, że ciąża jest następstwem czynu zabronionego. Dalej domagają się samodzielnej decyzji o przerywaniu ciąży przez małoletnią, która ukończyła 15. rok życia, ograniczenia klauzuli sumienia i finansowania zabiegów przerywania ciąży ze środków publicznych.

To mniej więcej są żądania, które znajdują się w projekcie ustawy, która została załączona.

Problem ten wielokrotnie był przedmiotem dyskusji w Sejmie, debaty w Sejmie, a także był rozpatrywany przez Trybunał Konstytucyjny i, tak jak zwraca na to ekspert uwagę, Trybunał Konstytucyjny część z tych zapisów uznał za niekonstytucyjne. Stąd tego typu zapisy nie mogłyby być, oczywiście, przedmiotem ustawy, bo w naszym systemie prawnym o zgodności z Konstytucją decyduje Trybunał Konstytucyjny. Również w obecnej kadencji te problemy były dyskutowane.

Osobiście uważam, że wniesienie przez partię polityczną do naszej Komisji tego typu petycji służy wyłącznie, po prostu, pobudzeniu i jak gdyby wprowadzenia tego problemu tylnymi drzwiami. Oczywiście, Komisja nasza nie jest w stanie prowadzić debaty na ten temat, zajmuje się wieloma innymi problemami. Natomiast również nie powinna zajmować się sprawami, które były rozstrzygane przez parlament również w obecnej kadencji.

Stąd proponuję odrzucenie tego projektu ustawy, tej petycji i nierozpatrywanie go dalej.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie widzę.

Chciałbym jedynie dołączyć kilka uwag.

Także chciałbym podkreślić, iż w moim przekonaniu tryb petycyjny ma charakter uzupełniający i nie powinien zastępować podstawowego trybu debaty politycznej i debaty parlamentarnej. Zatem wiedząc, mając świadomość, że jest to sprawa, która od lat budzi kontrowersje i jest przedmiotem takiego powszechnego sporu, należy w innym trybie podejmować inicjatywy do zmiany i w tym innym trybie prowadzić dyskusję.

Przypomnę, że wystarczy podpis 15 posłów, by zgłosić inicjatywę legislacyjną. Zatem projekt ustawy może być choćby w takim nieskomplikowanym trybie przedstawiony parlamentowi i może to być, oczywiście, również projekt obywatelski, projekt rządowy, projekt prezydencki. Natomiast petycja powinna dotyczyć spraw, które mają charakter właśnie taki uzupełniający i niesporny. Myślę też, że w tym naszym gronie mamy ugruntowane przekonanie w tej sprawie, co zresztą wielokrotnie było wyrażane podczas debaty publicznej.

Osobiście wielokrotnie mówiłem, że jestem za utrzymaniem obecnych regulacji, bo też uważam, że ponad 25 lat obowiązywania wskazują na to, że jest to regulacja wyważająca racje. Oczywiście w praktyce zdarzają się sytuacje sporne, niekiedy bardzo konfliktowe, ale grunt, jaki został stworzony tzw. kompromisem aborcyjnym, uważam, iż należy zachować. Ponieważ rozpoczęcie zmian, może być bardzo niebezpieczne, i mogą się często zdziwić ci, którzy o te sprawy zabiegają, w którą stronę ostatecznie pójdą przyjmowane regulacje. Tak że również jestem za tym, żeby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Czy ktoś z państwa chciałby coś dodać?

Nie słyszę, zatem – czy do rekomendacji, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie warunków dopuszczalności przerywania ciąży są jakieś uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Przechodzimy do kolejnego punktu.

Bardzo proszę panią poseł Kornelię Wróblewską o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny w zakresie art. 556².

Poseł Kornelia Wróblewska (PO-KO):

Bardzo dziękuję.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja została wniesiona w interesie publicznym przez osobę prywatną. Postuluje się w niej zmianę art. 556² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny.

Tak naprawdę zmiana, o którą wnosi osoba postulująca jest zamianą słów „domniemywać” na „należy uznać”. Chciałabym zauważyć, że dzisiejsza treść obowiązującego art. 556² brzmi następująco: „Jeżeli kupującym jest konsument a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej domniemywa się” – tak jest dzisiaj. Osoba wnosząca petycję postuluje, żeby były tu słowa „należy uznać, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego”. Zatem proponowane zmiany sprowadzają się do nadania domniemaniu wyrażonemu w art. 556² nie wzruszalnego charakteru i wprowadzenia wzruszalnego domniemania istnienia wady lub jej przyczyny w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego, jeżeli kupującym jest konsument a wada fizyczna została stwierdzona po upływie roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej.

W uzasadnieniu autorka petycji wskazuje, że konsument chciałby by zakupiona przez niego rzecz spełniała swoją rolę w przewidywalnym okresie czasowym. Oczywiście, w przypadku nieoczekiwanej utraty funkcjonalności, konsument może złożyć reklamację w ramach rękojmi, ale gdy ta zostanie odrzucona, na nim spoczywa obowiązek wykazania istnienia wady i konieczność udowodnienia tego faktu w procesie sądowym.

Odnosząc się do opinii Biura Analiz Sejmowych, warto zauważyć, że nawet pomimo przyjęcia nowelizacji proponowanej w petycji konsument nadal będzie musiał wykazać przed sądem istnienie wady rzeczy, czyli niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. O odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi mówi art. 559 odnosząc się do dwóch przesłanek, a mianowicie, że muszą być następujące przesłanki, czyli musi być obciążenie rzeczy wadą fizyczną i istnienie tej wady w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub powstanie wady z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego, to trzeba udowodnić. Jest to czasami bardzo trudne i tak naprawdę do tego udowodnienia zostało wprowadzone to domniemanie prawne w art. 556², które ma na celu ułatwić konsumentowi wykazanie tej przesłanki. W świetle tego przepisu wystarczy bowiem udowodnić, że wada fizyczna została stwierdzona w ciągu roku od dnia przejścia niebezpieczeństwa na kupującego, wówczas przyjmuje się za udowodnienie również to, iż wada fizyczna lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Domniemanie to, jak wskazano wyżej, jest wzruszalne, niemniej jednak, co istotne, ciężar jego obalenia spoczywa na sprzedawcy.

Podsumowując, postulowane rozwiązanie nie zwalniałoby konsumenta z obowiązku wykazywania istnienia wady w postępowaniu sądowym. Myślę, że tak naprawdę o to głównie chodziło osobie wnoszącej tę petycję. Spowodowałoby jednak pozbawienie sprzedawcy możliwości obrony w przypadku, gdyby wada została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej. Ponieważ w tej sytuacji przepis ten uniemożliwiłby wzruszenie wyrażonego w nim domniemania przez wykazanie iż wada fizyczna lub jej przyczyna nie istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.

Dlatego, zgodnie z opinią Biura Analiz Sejmowych, należy ocenić proponowaną zmianę negatywnie.

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie słyszę, zatem jest rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji w sprawie zmiany w Kodeksie cywilnym w zakresie art. 556² – czy do takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, że Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w tej petycji.

Przechodzimy do ostatniego punktu tego posiedzenia.

Bardzo proszę pana przewodniczącego Grzegorza Raniewicza o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w zakresie prawa do obniżenia podatku należnego o kwotę podatku naliczonego.

Poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja wpłynęła od osoby prywatnej i opiera się na takiej tezie, że zgodnie z tym, co przedstawia osoba składająca petycję, jest wadliwa transpozycja art. 168 lit. a Dyrektywy VAT. Wnioskodawca wskazuje bowiem, że w art. 168 lit. a Dyrektywy VAT prawodawca unijny użył słowa „zapłacone”, co wskazywać ma według niego na to, że dopiero wtedy, gdy faktura zostanie zapłacona będzie można tę kwotę VAT-u odliczyć. Proponuje taką zmianę do ustawy, aby kwota podatku naliczonego stanowiła suma kwot podatków wynikających z zapłaconych faktur otrzymanych przez podatnika.

Główna teza jest taka, że została źle przeprowadzona transpozycja do prawa polskiego. Tym niemniej jest orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które niejako w drugą stronę potwierdza to stanowisko, że powstanie prawa do odliczenia podatku naliczonego nie może być uzależnione od okoliczności zapłaty wynagrodzenia należnego za daną dostawę, tym samym obala to główną tezę osoby składającej tę petycję.

Również Ministerstwo Finansów przedstawiło swoje stanowisko – jeżeli jest przedstawiciel Ministerstwa Finansów to zapewne będzie chciał to uzasadnienie przedstawić.

Reasumując, w związku z tym, że jest orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości, które jednoznacznie rozstrzyga tę sprawę, uważam, że petycja jest bezzasadna i wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu przewodniczącemu.

Bardzo proszę panią o przedstawienie stanowiska Ministra Finansów.

Naczelnik wydziału w Departamencie Podatku od Towarów i Usług Ministerstwa Finansów Anna Mytyk:

Dzień dobry państwu. Anna Mytyk, jestem naczelnikiem w Departamencie Podatku od Towarów...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Prosimy ciut bliżej mikrofon.

Naczelnik wydziału w Departamencie Podatku od Towarów i Usług Ministerstwa Finansów Anna Mytyk:

...jestem naczelnikiem w Departamencie Podatku od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów.

Tutaj, jak pan przewodniczący wskazał, przekazaliśmy do państwa informację od pana ministra w sprawie rozpatrzenia petycji identycznej treści, również tego samego autora. U nas w Ministerstwie Finansów udzieliliśmy odpowiedzi, w której też, jak pan wskazał, nie uwzględniliśmy tej propozycji. Argumenty są zasadniczo zbieżne z opinią Biura Analiz Sejmowych, tutaj u państwa. W związku z czym, uznajemy, że transpozycja danego przepisu do ustawy VAT-owskiej nie polega na literalnym odzwierciedleniu zapisu dyrektywy. Natomiast o osiągnięciu określonego rezultatu w kwestii prawa do odliczenia, tak jak pokazuje orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, co do zasady,

czyli w ogólnych warunkach, jeżeli chodzi o odliczenie podatku naliczonego od podatku należnego, nie można warunkować tego prawa kwestią zapłaty tych faktur.

W związku z czym, uznaliśmy tę propozycję za niezasadną.

Dodaliśmy dodatkowo jeszcze wyjaśnienia w stosunku do innych kwestii, które autor petycji podnosił, też wskazując na to, że gdyby od strony petycji była intencja troski o budżet państwa, żeby właściwie te przepisy transponować, stąd Minister Finansów zwrócił również uwagę na inne różne rozwiązania, które są obecnie wprowadzane do przepisów o podatku od towarów i usług mające walory uszczelniające, jak też kwestie związane z procedurą postępowania i weryfikacji zasadności zwrotu podatku od towarów i usług, która jest wykonywana przez organy skarbowe. Też dokonując wyjaśnienia, jeżeli chodzi o jedną z kwestii, jeden przypadek, który daje możliwość dokonania zwrotu VAT po zapłacie podatku, czyli to jest metoda kasowa rozliczenia, szczególnie od metody memoriałowej, czyli takiej generalnej, pokazując również autorowi, że owszem, są przykłady w ustawie o VAT, które mówią o tym, że zapłata podatku dopiero warunkuje jego zwrot w sytuacji prawa do odliczenia. W ten sposób wyczerpując argumenty i przedstawiając wnoszącemu pełny katalog informacji w stosunku do treści, którą przedstawił w petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Nie słyszę.

Panie przewodniczący, rekomendacja o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji sprawie zmiany ustawy z 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług. Czy do takiej rekomendacji są uwagi?

Nie słyszę, zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia.

O godzinie 11.30 kolejne posiedzenie, na które już zapraszam.

Dziękuję państwu, zamykam posiedzenie Komisji.